

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/18/2021
Identifikačné číslo spisu: 8116203149
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8116203149.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v spore žalobcu: Ing. Dušan Kuruc, správca konkurznej podstaty úpadcu BBF BUILDING s. r. o. v konkurze, so sídlom Karpatská 15, 058 01 Poprad, IČO: 44 460 694, so sídlom správcovskej kancelárie Štefánikova 18, 066 01 Humenné, právne zastúpeného JUDr. Matúšom Králikom, PhD., advokátom, so sídlom kancelárie Floriánska 19, 040 01 Košice, proti žalovanému: Obec Nižné Ružbachy, so sídlom obecného úradu Nižné Ružbachy 135, 065 02 Nižné Ružbachy, právne zastúpenému spol. Advokátska kancelária JUDr. SIDOR, s. r. o., so sídlom Zdravotnícka 4373/6, 058 01 Poprad, IČO: 36 866 156, o zaplatenie 219 940,96 eur so zmluvnou pokutou a príslušenstvom a o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. októbra 2020, č. k. 7CoKR/9/2020-155, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 26. novembra 2019, č. k. 4Cbi/8/2016-117 žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná strana sa podrobne vysporiadala s dôvodmi, pre ktoré je žaloba nedôvodná a s ktorými dôvodmi sa v celom rozsahu stotožnil. Opis rozhodujúcich skutočností vo výzvach žalobcu na zaplatenie ceny diela zodpovedá skutočnosti, no jeho názor, že nedošlo k postúpeniu pohľadávky vo výške dohodnutej ceny diela na spoločnosť SLOVDACH, s.r.o. a že spoločnosť SLOVDACH, s.r.o. nie je oprávnená fakturovať cenu diela žalovanému, považoval súd prvej inštancie (rovnako ako žalovaný) za nesprávny. Žalobca vystavil prvú faktúru 30. septembra 2012, ale vystavenie faktúry bolo iba formálne, lebo s rovnakým dátumom vystavil aj dobropis k tejto faktúre a spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. súčasne oznámil, že nastali skutočnosti, na základe ktorých je spoločnosť SLOVDACH, s.r.o. oprávnená vystaviť faktúru žalovanému, čo sa následne 31. októbra 2012 aj stalo a za október 2012 spoločnosť SLOVDACH, s.r.o. odviedla daň vo výške 36 499,28 eur,

čo je zrejmé aj z odôvodnenia rozhodnutia daňového úradu. Podľa čl. X. Zmluvy o dielo (ďalej len „ZoD“) z 9. februára 2012, uzavretej medzi úpadcom ako objednávateľom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. ako zhotoviteľom bolo, okrem iného pre prípad, že nastane skutočnosť, v dôsledku ktorej sa stane jedna strana zmluvy dlhodobo nespôsobilou na riadne plnenie povinností, touto zmluvou dojednané, že „ak nastane takáto skutočnosť u objednávateľa, je zhotoviteľ oprávnený ako veriteľ požadovať na základe čl. III a nasl. tejto zmluvy, aby jeho nárok na zaplatenie ceny ZoD uspokojil investor Obec Nižné Ružbachy na účet zhotoviteľa, k čomu objednávateľ udeľuje svoj súhlas“ a že „takéto plnenie je považované za analogické postúpenie pohľadávky.“ Právna skutočnosť predpokladaná zmluvou nastala oznámením objednávateľa z 30. septembra 2012, v ktorej objednávateľ (teraz úpadca) oznámil spoločnosti SLOVDACH, s.r.o., že vzhľadom na platobnú neschopnosť splácať splatné záväzky a na predĺženosť je nútený obmedziť svoju podnikateľskú činnosť a že nie je možné v prevádzkovaní podniku pokračovať. Z dojednania čl. X. Zmluvy o dielo medzi úpadcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. vyplýva nepochybne vôľa zmluvných strán, aby investor (Obec Nižné Ružbachy) uhradil cenu diela na účet zhotoviteľa (SLOVDACH, s.r.o.), ak nastane skutočnosť, v dôsledku ktorej sa jedna strana zmluvy stane nespôsobilou na riadne plnenie povinností. Táto skutočnosť nastala oznámením úpadcu z 30. septembra 2012. Úpadca dal výslovný súhlas k tomu, aby žalovaný platil na účel spoločnosti SLOVDACH, s.r.o.. Uvedené dojednanie má písomnú formu, ktorú predpokladá aj postúpenie pohľadávky a je v ňom dostatočne zrozumiteľne vyjadrené, že veriteľom pohľadávky sa stáva spoločnosť SLOVDACH, s.r.o. a nárok úpadcu na zaplatenie ceny diela prešiel na túto spoločnosť, čomu zodpovedá aj správanie sa úpadcu, ktorý k svojej faktúre č. OF2012/073 vystavil dobropis č. OD 201210, ako aj následne správanie spoločnosti SLOVDACH, s.r.o., ktorá vystavila faktúru žalovanému. Obsah článku X. ZoD nie je možné interpretovať inak ako je uvedené, lebo takýto výklad by bol v rozpore s výkladovými pravidlami podľa ust. § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého pre výklad vôle je dôležitým interpretačným prostriedkom aj následné správanie sa strán, ako je konkrétne uvedené vyššie. Žalovaný teda nemal žiadnu zákonnú prekážku, aby cena diela nebola uhradená spoločnosti SLOVDACH, s.r.o., keď navyiac tento postup odobrila žalovanému aj Pôdohospodárska platobná agentúra a spoločnosť SLOVDACH, s.r.o. preukázala, že je vlastníkom pohľadávky, a teda, že je oprávnená vyúčtovať cenu diela priamo žalovanému. Dojednanie v čl. X. ZoD je platné. Toto dojednanie v spornom čl. X. Zmluvy o dielo je dojednanie v súlade so zmluvnou voľnosťou obchodno-záväzkových vzťahov a súčasne obvyklé na ochranu subdodávateľov zhotoviteľa. Na základe čl. X Zmluvy o dielo medzi úpadcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o došlo k postúpeniu pohľadávky úpadcu voči žalovanému na postupníka - spoločnosť SLOVDACH, s.r.o., čím nárok úpadcu na zaplatenie ceny diela zanikol ešte skôr ako žalobca vystavil faktúru č. OF2012/074 a žalovaný v súlade s týmto dojednaním a odsúhlasením Pôdohospodárskou platobnou agentúrou, uhradil túto pohľadávku postupníkovi, a to spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. Potom nie je dôvodný ani nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky a ani na zaplatenie zmluvnej pokuty, keď sám žalobca v čl. X. Zmluvy o dielo, uzavretej so spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. súhlasil s tým, aby žalovaný uspokojil nárok na zaplatenie ceny diela na účet spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. a bolo mu veľmi dobre známe, že po tom, čo oznámil spoločnosti SLOVDACH, s.r.o., že nastali skutočnosti uvedené v čl. X. Zmluvy o dielo, že žalovaný bude plniť svoj záväzok zo zmluvy tejto spoločnosti. Preto sa žalovaný nemohol dostať do omeškania so splnením svojho záväzku voči žalobcovi, a preto žalobcovi voči žalovanému nevznikol ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, a ani nárok na dojednanú zmluvnú pokutu. Právne bezvýznamná je obrana žalobcu v tom smere, že žalovaný v Zmluve o dielo nezakotvil povinnosť pre úpadcu, aby dielo zhotovil osobne. Vôbec nedošlo k porušeniu ustanovenia Zmluvy o poskytnutí podpory, a to čl. I bod 2.2, ktorý žalobca cituje vo svojom vyjadrení, pretože nedošlo k zmene dodávateľa, dodávateľom bol žalobca, ktorý dielo zhotovil prostredníctvom svojho zhotoviteľa - subdodávateľa SLOVDACH, s.r.o., čo Zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku nevyklúčovala. Žalovaný neuzavrel zmluvu s iným dodávateľom, a teda nedošlo k žiadnej zmene dodávateľa.

3. Súd prvej inštancie pokračoval, že nie je dôvodná ani ďalšia námietka žalobcu, že žalovaný a ani poskytovateľ podpory nedali súhlas na postúpenie pohľadávky z úpadcu na SLOVDACH, s.r.o. Opak tohto tvrdenia je preukázaný listinnými dôkazmi, ktoré žalovaný pripojil k odporu, a to úkonmi žalovaného - žiadosť obce z 15. apríla 2013 a úkonom platobnej agentúry - odpoveď Pôdohospodárskej platobnej agentúry z 22. apríla 2013, ktorými žalovaný, ale aj platobná agentúra dali súhlas k tomu, aby

postúpená pohľadávka - cena diela v zmysle čl. X Zmluvy o dielo medzi žalobcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. bola uspokojená spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o., a to práve s poukazom na čl. X Zmluvy o dielo medzi žalobcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o., na ktorý sa žalovaný odvolal vo svojom liste z 15. apríla 2013 a Pôdohospodárska platobná agentúra s poukazom na čl. X Zmluvy o dielo akceptovala možnosť úhrady ceny diela subdodávateľovi stavby, t. j. spoločnosti SLOVDACH, s.r.o.. Pokiaľ žalobca poukázal na ust. § 525 Občianskeho zákonníka, tak jeho použitie je v tomto prípade vylúčené, lebo žalobca a žalovaný ako dlžník sa nedohodli na tom, že pohľadávku zo záväzkového vzťahu medzi nimi nie je možné postúpiť tretej osobe. Naopak podľa bodu 5.5. Zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným mohla byť pohľadávka postúpená len po predchádzajúcom súhlase žalovaného ako objednávateľa a platobnej agentúry. Tento súhlas s postúpením pohľadávky je preukázaný dôkazmi citovanými vyššie a v konečnom dôsledku plnením spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. so súhlasom platobnej agentúry. Dňom uzavretia Zmluvy o dielo medzi žalobcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. dojednanie v čl. X Zmluvy o dielo o postúpení pohľadávky nenadobudlo účinnosť, lebo ešte neexistovali také právne skutočnosti, ktoré predpokladal čl. X Zmluvy o dielo. Vznik právneho úkonu spočívajúceho v postúpení pohľadávky bol viazaný na existenciu účastníkmi predpokladanej právnej skutočnosti, čo je potrebné chápať ako dojednanie odkladacej podmienky od splnenia ktorej záviselo, či právne následky postúpenia pohľadávky nastanú. Postúpenie pohľadávky zo záväzkového vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. nie je ani v rozpore so zákonom. Ako už bolo vyššie uvedené, postúpenie pohľadávky podľa čl. X Zmluvy o dielo je platné. Žalovaný neporušil žiadnu zmluvnú povinnosť, ale zmluvnú povinnosť z bodu 5.5. Zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným jednoznačne porušil žalobca, keď v Zmluve o dielo so spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. dojednal postúpenie pohľadávky bez predchádzajúceho súhlasu žalovaného. Porušenie tejto zmluvnej povinnosti ale nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Tam, kde je právny úkon viazaný na súhlas iného, prichádza do úvahy len relatívna neplatnosť právneho úkonu, a to z dôvodu, že bol uzavretý bez súhlasu žalovaného (čl. 5.5. Zmluvy o dielo), čomu tak, ale s poukazom na vyššie uvedené dôkazy nie je. S poukazom na ust. § 267 ods. 1 Obchodného zákonníka prípadnej neplatnosti by sa teda mohol domáhať len žalovaný, lebo táto neplatnosť by bola ustanovená len na jeho ochranu, t. j. aby žalovaný nemal povinnosť plniť inej osobe ako žalobcovi, pokiaľ by s tým žalovaný nesúhlasil. Žalovaný sa ale nikdy nedovoľoval neplatnosti právneho úkonu, a to dojednania v čl. X Zmluvy o dielo medzi žalobcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. a tento úkon považuje za platný. Navyše relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa nemôže dovolávať ten, kto neplatnosť spôsobil (§ 40a Občianskeho zákonníka), teda v tomto prípade žalobca, lebo vedel, že k postúpeniu pohľadávky je potrebný súhlas žalovaného. Žalovaný v konečnom dôsledku takýto súhlas s postúpením pohľadávky dal, a preto obrana žalobcu je len účelová a právne bezvýznamná, bez opory v zákone, lebo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu je možné len voči účastníkovi právneho úkonu. Žalovaný nebol účastníkom zmluvy o dielo, ktorej neplatnosti v čl. X sa žalobca dovoláva. Žalobca sa nedovoľoval relatívnej neplatnosti právneho úkonu ani v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1Cbi/5/2014 proti žalovanému SLOVDACH, s.r.o., ale dovolával sa len neúčinnosti platného právneho úkonu voči konkurzným veriteľom a vzhľadom na dátum uzavretia Zmluvy o dielo dňa 9. februára 2012 je jeho právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu už aj premlčané. Žalovaný bol oprávnený uhradiť cenu diela spoločnosti SLOVDACH, s.r.o.. Správanie sa žalovaného a platobnej agentúry, ktoré spočíva v tom, že vyššie uvedenými úkonmi dali súhlas na zaplatenie ceny diela spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. v súlade s čl. X Zmluvy o dielo, nie sú v žiadnom prípade takými úkonmi, ktoré by mali konvalidovať neplatný právny úkon. Konvalidovať nemožno len absolútne neplatný právny úkon. Úkony žalovaného a platobnej agentúry, ktorými vyslovili súhlas s postúpením pohľadávky a s úhradou ceny diela spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. treba považovať len za úkony, ktorými prípadný dôvod relatívnej neplatnosti právneho úkonu navždy odpadol a nie za úkony, ktorými bol konvalidovaný absolútne neplatný právny úkon, lebo pri relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa vždy predpokladá, že právny úkon je platný, pokiaľ sa ten, ktorý je ním dotknutý, neplatnosti nedovoľá. S týmto postupom vyjadril súhlas aj sám žalobca, keď vystavil dobropis na fakturovanú cenu diela a súčasne oznámil spoločnosti SLOVDACH, s.r.o., že nastali také skutočnosti, ktoré ho oprávňovali v súlade s čl. X Zmluvy o dielo vyúčtovať cenu diela priamo žalovanému (list z 30. septembra 2012). Argumentácia žalobcu, že predmetný súhlas bol iba oznámením konateľa o obmedzení podnikateľskej činnosti a že tým nebol daný súhlas na vystavenie faktúry spoločnosti SLOVDACH, s.r.o., je nesprávna, lebo ak nastala právna skutočnosť, ktorú

predpokladal čl. X zmluvy o dielo, tak potom spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. vznikol nárok na zaplatenie ceny diela zo strany žalovaného, k čomu žalobca udelil výslovný súhlas v texte čl. X Zmluvy o dielo a fakturácia zo strany spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. bola takto oprávnená.

4. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), ktorý rozsudkom z 20. októbra 2020, č. k. 7CoKR/9/2020-155 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) s tým, že v podrobnostiach poukázal na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie; a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že v prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že na základe zmluvy o dielo pod č. 018/2009/NRU z 30. júna 2009, ktorej predmetom bolo zhotovenie diela - Obnova a revitalizácia vnútornej infraštruktúry a verejných priestranstiev v obci Nižné Ružbachy, zhotovil úpadca pre žalovaného predmetné dielo, ktoré mu odovzdal na základe preberacích protokolov z 28. septembra 2012. Predmetné dielo bolo v celom rozsahu realizované prostredníctvom subdodávateľa, t. j. spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. Článok X. Zmluvy o dielo uzavretej medzi úpadcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. umožňoval postúpenie pohľadávky, ktorú úpadca mal voči odberateľovi diela na skutočného realizátora diela, t. j. na spoločnosť SLOVDACH, s.r.o. Preto žalovaný (po predchádzajúcej fakturácii ceny diela žalovanému a následnom dobropisovaní tejto ceny diela z 30. septembra 2012) opakovane požiadal Pôdohospodársku platobnú agentúru o súhlas so zaplatením ceny diela subdodávateľovi (reálnemu zhotoviteľovi diela), t. j. spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. v zmysle Čl. X. ods. 3 Zmluvy o dielo uzavretej medzi úpadcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o., s čím napokon Pôdohospodárska platobná agentúra listom z 22. apríla 2013 súhlasila a možnosť uvedenú v Čl. X. ods. 3 tejto subdodávateľskej zmluvy akceptovala. Možnosť postúpenia pohľadávky týkajúcej sa ceny vykonaného diela upravuje aj Čl. V. bod 5.5. Zmluvy o dielo uzavretej pôvodne medzi úpadcom a žalovaným pod č. 018/2009/NRU z 30. júna 2009. V tomto smere treba konštatovať, že výsledky vykonaného dokazovania preukazujú (najmä stanovisko žalovaného a úkony týkajúce sa zaplatenia ceny tohto diela, t. j. fakturácia zo strany úpadcu vo vzťahu k žalovanému a následné dobropisovanie tejto sumy), že medzi úpadcom a žalovaným v skutočnosti existovala dohoda a súhlas žalovaného v zmysle Čl. V. bod 5.5. zmluvy o dielo č. 018/2009/NRU z 30. júna 2009. Žalovaný s postúpením pohľadávky nepochybne súhlasil a domáhal sa (v zmysle vyššie uvedeného) vo vzťahu k Pôdohospodárskej platobnej agentúre, aby povolila vyplatenie tejto finančnej sumy skutočnému realizátorovi diela, t. j. spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. V tejto súvislosti treba konštatovať, že predmetné dojednanie Čl. V. bod 5.5. Zmluvy o dielo uzavretej medzi úpadcom a žalovaným bolo zakotvené do tejto zmluvy na ochranu skutočného dodávateľa diela (realizátora) v prípade, ak by nastali finančné problémy na strane úpadcu, čo nemožno hodnotiť ako nekalý postup, pokiaľ má byť cena zaplatená tomu, kto práce v skutočnosti vykonal tak, ako je to v prípade spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. Odvolací súd ďalej uviedol, že právny názor vyslovený odvolacím súdom vo veci vedenej pod sp. zn. 3CoKR/8/2015 (rozsudok z 25. januára 2017) nemožno považovať za res iudicata, nakoľko žalovaný nebol sporovou stranou v konaní vedenom pod sp. zn. 3CoKR/8/2015 (sp. zn. 1Cbi/5/2014 Okresného súdu Prešov). Nemožno konštatovať, že žalovaný nedal predchádzajúci súhlas na to, aby cena predmetného diela bola uhradená subdodávateľovi, t. j. spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. práve z dôvodu, že už pôvodná zmluva o dielo uzavretá medzi úpadcom a žalovaným z 30. júna 2009 v citovanom Čl. V. bod 5.5. takúto možnosť zakotvovala. Žalovaný s takýmto postupom nepochybne súhlasil, plnil subdodávateľovi, t. j. spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. a žiadal Pôdohospodársku platobnú agentúru o súhlas s takýmto postupom. Na základe toho nie je možné konštatovať, že by nedal predchádzajúci súhlas na dohodu medzi úpadcom a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o., ktorá nesie v sebe znaky postúpenia pohľadávky. Treba tiež poukázať na to, že predmetné postúpenie pohľadávky z úpadcu na spoločnosť SLOVDACH, s.r.o. by z hľadiska neplatnosti spôsobenej absenciou predchádzajúceho súhlasu žalovaného k tomuto postúpeniu (čo však v zmysle vyššie uvedeného preukázané nebolo), mohla byť kvalifikovaná len ako relatívne neplatný právny úkon v zmysle § 267 ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko ustanovenie zmluvy o dielo uzavretej medzi úpadcom a žalovaným v Čl. V. bod 5.5. bolo zakotvené do tejto zmluvy na ochranu žalovaného, ktorý sa však takejto neplatnosti tohto postúpenia pohľadávky (z dôvodu, že takéto postúpenie pohľadávky

odporovalo dohode medzi veriteľom a dlžníkom v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka) nedovolal a naopak s takýmto postupom súhlasil. Na základe toho mal odvolací súd preukázané, že žalovaný dal predchádzajúci súhlas pre postúpenie tejto pohľadávky zo strany úpadcu na spoločnosť SLOVDACH, s.r.o..

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie (č. l. 177-184) podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. a žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby tento zmenil tak, že žalobe vyhovie.

7. K prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. dovolateľ namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom uviedol, že súd prvej inštancie dospel k záveru ohľadne platnosti sporného právneho úkonu (postúpenie pohľadávky) bez toho, aby sa vysporiadal s jemu známym rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku z 25. januára 2017, sp. zn. 3CoKR/8/2015, v ktorom Krajský súd v Prešove ako súd druhej inštancie sporný právny úkon medzi úpadcom (dovolateľom) a spoločnosťou SLOVDACH, s.r.o. považoval za absolútne neplatný, pričom na túto neplatnosť (bez ohľadu na absenciu vôle strán sporu) prihliadol ex offo. Dovolateľ v konaní pred súdom prvej inštancie opakovane zdôrazňoval, že bez predchádzajúceho súhlasu Obce Nižné Ružbachy, veriteľa, ktorým je spoločnosť SLOVDACH s.r.o. a organizácie poskytujúcej prostriedky z fondu Európskej únie (Pôdohospodárskej platobnej agentúry) nebolo možné uzavrieť dojednanie obsiahnuté v Zmluve o dielo a teda zmeniť osobu, ktorej žalovaný za dielo riadne vykonané a odovzdané zaplatí. Dovolateľ v konaní vyjadril svoje presvedčenie, že považuje za právne neudržateľné, aby na škodu veriteľov úpadcu, ktorých záujmy dovolateľ v konaní zastupuje, všeobecný súd v jednom súdnom konaní vyslovil, že konkrétne ustanovenie Zmluvy o dielo (ustanovenie čl. X písm. e/) je absolútne neplatné a v inom súdnom konaní to isté ustanovenie tej istej zmluvy podpísanej medzi tými istými zmluvnými stranami uznal za platné. Dovolateľ v konaní konštatoval, že v oboch prípadoch sa jedná o orgány tej istej štátnej moci, ktorá v danom prípade raz konštatovala, že jedno a to isté ustanovenie je platné aj neplatné zároveň. Nakoľko rozhodnutie súdu, ktorým ten konštatoval absolútnu neplatnosť vyššie citovaného ustanovenia nielenže predchádzal rozhodnutiu súdu v tomto konaní, ale toto rozhodnutie (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoKR/8/2015) je aj právoplatné, od tohto záveru sa nemožno, na škodu dovolateľa (resp. veriteľov úpadcu v konkurze vyhlásenom na jeho majetok), odchýliť. Dovolateľ sa síce stotožnil so záverom odvolacieho súdu, že rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25. januára 2017, sp. zn. 3CoKR/8/2015 nemožno považovať za res iudicata, mal za to, že súd jeho argumenty ohľadne absolútnej neplatnosti dojednania v čl. X písm. e/ Zmluvy o dielo, na ktoré mal prihliadať ex offo v konaní nepreskúmal, čím odňal dovolateľovi ako strane sporu právo na spravodlivý súdny proces. Rovnako sa súd nezaoberal otázkou, či v prípade platnosti tohto dojednania došlo k platnému a účinnému udeleniu súhlasu s postúpením pohľadávky zo strany všetkých zmluvou o dielo vymienených subjektov. Tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd sa totiž nekriticky stotožnili s argumentáciou žalovaného, že došlo k súhlasu s postúpením pohľadávky tak žalovaným, ako aj Pôdohospodárskou platobnou agentúrou, pričom toto udelenie súhlasu bolo uskutočnené pred samotným postúpením pohľadávky a bolo právne účinné. Na tomto mieste dovolateľ poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že vo veciach nakladania s majetkom obce sa vyžaduje jednoznačný a predchádzajúci súhlas obecného zastupiteľstva s takýmto úkonom, nakoľko vôľa obce je tvorená nie starostom obce, ale obecným zastupiteľstvom. Preto konštatovanie súdov v danom konaní, že žalovaný s postúpením pohľadávky nepochybne súhlasil, bez toho, aby si súd v konaní preveril udelenie súhlasu s týmto postúpením samotným obecným zastupiteľstvom žalovaného je vadou konania, ktorá mala za následok porušenie práva dovolateľa na spravodlivý proces. Túto skutočnosť totiž v konaní tvrdil žalovaný, pričom práve on bol povinný uniesť bremeno dôkazu ohľadne ním tvrdenej skutočnosti. Rovnakou vadou konania, na ktorú dovolateľ v konaní opakovane upozornil je aj absencia dokazovania ohľadne existencie predchádzajúceho písomného súhlasu Pôdohospodárskej platobnej agentúry s takýmto postúpením pohľadávky. Ak takýto predchádzajúci súhlas nebol, potom došlo k porušeniu ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj právnych predpisov verejného práva upravujúcich poskytovanie prostriedkov z fondov Európskej únie, čo mohlo spôsobiť v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútnu neplatnosť dojednania o postúpení pohľadávky, na ktorú bol súd povinný prihliadať ex offo. Ani túto skutočnosť však súd v konaní neskúmal, pričom bolo povinnosťou

žalovanej strany uniesť bremeno dôkazu ohľadne tvrdených skutočností. Na takomto dôkaze však súd v konaní na prvom stupni ani v odvolacom konaní netrval, pričom aj bez jeho predloženia sa nekriticky stotožnil s ničím nepodloženým tvrdením žalovaného, že takýto predchádzajúci súhlas Pôdohospodárskej platobnej agentúry daný bol.

8. K prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. dovolateľ namietal odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. 3Obo/21/2002 (ZSP 77/2004), keď odvolací súd sa v predmetnom konaní uspokojil s konštatovaním, že žalovaný s postúpením pohľadávky súhlasil tým, že jednak žiadal o dodatočný súhlas s postúpením pohľadávky Pôdohospodársku platobnú agentúru a jednak uhradil dlžnú sumu priamo postupníkovi, teda spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. V tejto súvislosti mal dovolateľ za to, že žiadosť o dodatočný súhlas adresovaný organizácii poskytujúcej prostriedky z fondu Európskej únie a ani úhrada dlžnej sumy postupníkovi nemôžu byť považované za súhlas obce s postúpením pohľadávky, pretože takýto súhlas si v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyžaduje prijatie uznesenia obecného zastupiteľstva. Súd v tejto súvislosti opakovane judikovali, že kým obecné zastupiteľstvo nerozhodlo o majetkovom právnom úkone a prijaté uznesenie nebolo pojaté do zápisu o priebehu schôdze obecného zastupiteľstva, nevznikol prejav vôle spôsobilý založiť právnym úkonom vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu. Starosta obce teda nemôže urobiť bez prejavu vôle obce majetkoprávny úkon, ku ktorému sa vyžaduje predchádzajúce rozhodnutie obecného zastupiteľstva a zaviazat' ním obec, pretože by ani nevyvolal právne účinky. Prejav vôle obecného zastupiteľstva „schváliť“ určitý úkon nakladania s majetkom obce musí byť v uznesení obecného zastupiteľstva vyjadrený v objektívne zistiteľnej forme a musí byť určitý a byť zreteľný, aby nevznikali pochybnosti o tom, na aký úkon nakladania s majetkom obce dalo obecné zastupiteľstvo starostovi súhlas. V prejave vôle obecného zastupiteľstva musí byť identifikovaný aj predmet schvaľovaného úkonu, napr. aspoň, že sa jedná o pôžičku, v akej výške, resp. za akých podmienok. Konkrétny úkon nakladania s majetkom obce musí byť teda v texte obecného zastupiteľstva výslovne vymedzený.

9. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného (č. l. 219-222) považoval toto za nedôvodné a neopodstatnené a mal za to, že ani jeden uvádzaný dôvod prípustnosti dovolania nie je daný. Argumentácia žalobcu, že súd prvej inštancie, ani odvolací súd sa nevysporiadali so závermi rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoKR/8/2015 o absolútnej neplatnosti právneho úkonu, nezodpovedá odôvodneniu rozsudkov súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v tejto veci. Žalovaný poukázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, kde v bodoch 28., 29., 30. súd prvej inštancie podrobne odôvodnil, že dojednanie v článku X. Zmluvy o dielo bez súhlasu žalovaného nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu a do úvahy prichádza len relatívna neplatnosť právneho úkonu, ktorej by sa mohol domáhať len žalovaný. Je teda nepochybné, že súd prvej inštancie sa nestotožnil so závermi uvedenými v rozsudku odvolacieho súdu v inej veci. Odvolací súd v rozsudku z 20. októbra 2020 si osvojil dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie a v bode 31. odôvodnenia zdôraznil, že právny názor vyslovený odvolacím súdom v rozsudku z 25. januára 2017, sp. zn. 3CoKR/8/2015 nemožno považovať za res iudicata, nakoľko žalovaný nebol sporovou stranou v konaní, pričom v bode 32. aj podrobne odôvodnil, že absencia predchádzajúceho súhlasu žalovaného k tomuto postúpeniu by mohla byť kvalifikovaná len ako relatívne neplatný právny úkon. Žalovaný mal za to, že k porušeniu práv žalobcu na spravodlivý súdny proces nedošlo ani vadami odôvodnenia napadnutých rozsudkov, lebo tieto netrpia vadou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia. Žalovaný pokračoval, že pokiaľ žalobca v dovolaní namietal odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, tak ani tento dovolací dôvod nie je daný a nie je ani riadne odôvodnený v súlade s ust. § 432 ods. 1 a 2 C. s. p., pretože žalobca neuviedol právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a ani neuviedol, v čom spočíva nesprávnosť tohto posúdenia. Nad rámec uvedeného žalovaný uviedol, že postúpenie pohľadávky medzi tretími osobami, hoci aj pohľadávky voči obci, nie je majetkoprávnym úkonom obce a ani nie je taxatívne vymedzený v príslušných ustanoveniach o pôsobnosti obecného zastupiteľstva podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a ani v zákone č. 138/1991 Zb. o hospodárení s majetkom obce. Navyše, žalobca svoje skutkové tvrdenie o tom, že obecné zastupiteľstvo nevyslovilo súhlas s postúpením pohľadávky medzi tretími osobami, nepreukázal žiadnym listinným dôkazom. Žalovaný popiera toto skutkové tvrdenie žalobcu, pričom poukázal na výpis z uznesenia č. 15/A/1 z 15.

zasadnutia obecného zastupiteľstva v Nižných Ružbachoch konaného 28. augusta 2012 (výpis z uznesenia žalovaný pripojil k vyjadreniu č. I. 222A), ktorými bolo schválené prefinancovanie projektu „Obnova a revitalizácia vnútornej infraštruktúry a verejných priestranstiev v Obci Nižné Ružbachy“ úvermi poskytnutými obci, čo bolo nevyhnutnou podmienkou nenávratného finančného príspevku od Poľnohospodárskej platobnej agentúry vo výške 188 284,13 eur a krytím časti investičných nákladov z vlastných zdrojov obce vo výške 36 656,83 eur. Obec v konečnom dôsledku vynaložila na predmet diela z úverových prostriedkov len sumu 36 656,83 eur a suma 188 284,13 eur bola prefinancovaná nenávratným finančným príspevkom v rámci opatrenia č. 3.4.2, na základe zmluvy č. PR00902 uzavretou s Pôdohospodárskou platobnou agentúrou. Z citovaného uznesenia obecného zastupiteľstva je nepochybne zrejmé, že obecné zastupiteľstvo schválilo nakladanie s finančnými prostriedkami obce, ktoré obec získala z úverov poskytnutých jej Slovenskou záručnou a rozvojovou bankou a. s. na projekt, ktorý bol realizovaný subdodávateľom dovoľateľa. Všetky úkony starostu obce v mene obce smerujúce k naplneniu realizácie schváleného projektu a výšky a zdrojov jeho prefinancovania sú už len následkom schváleného úkonu nakladania s majetkom obce, na základe uznesenia obecného zastupiteľstva bez toho, aby bolo potrebné schvaľovať aj ďalšie právne úkony obecným zastupiteľstvom, lebo už po uvedenom schvaľujúcom uznesení je obec viazaná výsledkom verejného obstarávania a obec je viazaná uzavrieť zmluvu o dielo s úspešným uchádzačom. Žalovaný uzavrel, že žalobca argumentáciu uvedenú v dovolaní nepredniesol v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní a v tejto súvislosti nenavrhol vykonať ani žiadne dokazovanie, aby sa žalovaný mohol proti týmto novým tvrdeniam efektívne brániť.

10. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v dovolacom konaní v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

11. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. je daná len vtedy, ak sa odvolací súd pri vyriešení právnej otázky skutočne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

15. Ak dovoľateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (k tomu viď R 83/2018).

16. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

17. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 C. s. p.), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

18. V danom prípade dovolateľ uplatnil jednak dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., ktorý vymedzil nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu tým, že sa dostatočne nevysporiadal s jeho námietkou absolútnej neplatnosti právneho úkonu - postúpenia pohľadávky v kontexte rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. januára 2017, sp. zn. 3CoKR/8/2015 a zároveň v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., ktorý vymedzil odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. 3Obo/21/2002 (ZSP 77/2004) v otázke posudzovania platnosti právneho úkonu starostom obce bez toho, aby tomuto predchádzalo jeho schválenie obecným zastupiteľstvom.

19. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ v súvislosti s nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu namietal, že súd prvej inštancie a rovnako aj dovolací súd svoje rozhodnutie nepresvedčivo a arbitrárne odôvodnili.

20. Dovolací súd preskúmal odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu a dospel k záveru, že dovolací súd dal žalobcovi vo svojom rozhodnutí primeranú a dostatočnú odpoveď na jeho námietky vymedzené v odvolaní podanom proti rozsudku okresného súdu. V tomto smere najvyšší súd nezistil nesprávnosť a nezákonnosť procesného postupu krajského súdu z hľadiska dodržania limitov daných úpravou civilného sporového súdneho konania pre zachovanie pravidiel spravodlivého súdneho procesu.

21. Ako sa dovolací súd vysporiadal s námietkou žalobcu o absolútnej neplatnosti právneho úkonu - postúpenia pohľadávky v kontexte rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. januára 2017, sp. zn. 3CoKR/8/2015 je evidentné z bodu 32. napadnutého rozsudku podľa ktorého: „...predmetné postúpenie pohľadávky z úpadcu na spoločnosť SLOVDACH, s. r. o. by z hľadiska neplatnosti spôsobenej absenciou predchádzajúceho súhlasu žalovaného k tomuto postúpeniu (čo však v zmysle vyššie uvedeného preukázané nebolo), mohla byť kvalifikovaná len ako relatívne neplatný právny úkon v zmysle § 267 ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko ustanovenie zmluvy o dielo uzavretej medzi úpadcom a žalovaným v Čl. V. bod 5. 5. bolo zakotvené do tejto zmluvy na ochranu žalovaného, ktorý sa však takejto neplatnosti tohto postúpenia pohľadávky (z dôvodu, že takéto postúpenie pohľadávky

odporovalo dohode medzi veriteľom a dlžníkom v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka) nedovolal a naopak s takýmto postupom súhlasil. Na základe toho mal odvolací súd preukázané, že žalovaný dal predchádzajúci súhlas pre postúpenie tejto pohľadávky zo strany úpadcu na spoločnosť SLOVDACH, s. r. o.“; pričom čo do otázky viazanosti rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 25. januára 2017, sp. zn. 3CoKR/8/2015 odvolací súd v bode 31. napadnutého rozsudku uviedol, že: „Právny názor vyslovený odvolacím súdom vo veci 3CoKR/8/2015 v rozsudku z 25.1.2017 nemožno považovať za res iudicata, nakoľko žalovaný nebol sporovou stranou v konaní 3CoKR/8/2015 (1Cbi/5/2014 Okresného súdu Prešov).“ Rovnako možno poukázať na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie (bod 30.), podľa ktorého: „Úkony žalovaného a platobnej agentúry, ktorými vyslovili súhlas s postúpením pohľadávky a s úhradou ceny diela spoločnosti SLOVDACH, s.r.o. treba považovať len za úkony, ktorými prípadný dôvod relatívnej neplatnosti právneho úkonu navždy odpadol a nie za úkony, ktorými bol konvalidovaný absolútne neplatný právny úkon, lebo pri relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa vždy predpokladá, že právny úkon je platný, pokiaľ sa ten, ktorý je ním dotknutý, neplatnosti nedovolá. S týmto postupom vyjadril súhlas aj sám žalobca, keď vystavil dobropis na fakturovanú cenu diela a súčasne oznámil spoločnosti SLOVDACH, s.r.o., že nastali také skutočnosti, ktoré ho oprávňovali v súlade s čl. X zmluvy o dielo vyúčtovať cenu diela priamo žalovanému (list zo dňa 30.9.2012).“; keď odvolací súd na tento v podrobnostiach odkázal (bod 33. napadnutého rozsudku). Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval predmetný právny úkon za absolútne neplatný, pripustil relatívnu neplatnosť právneho úkonu, avšak s tým, že žalobca nebol oprávnený sa tejto dovolať, oprávneným subjektom bol žalovaný, resp. Pôdohospodárska platobná agentúra, ktoré ale svojimi úkonmi vyslovili s postúpením pohľadávky (dodatočný) súhlas, čím bol naplnený predpoklad platného postúpenia pohľadávky. Rovnako z odôvodnenia vyplýva, prečo odvolací súd nepovažoval rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25. januára 2017, sp. zn. 3CoKR/8/2015 za prekážku res iudicata a prečo ním nebol viazaný. Dovolací súd dodáva, že predmetný právny názor korešponduje s ust. § 193 C. s. p., a teda nemožno ho považovať ani za svojvoľný postup odvolacieho súdu. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd uzatvára že odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím prvoinštančného súdu, nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, teda v danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, resp. arbitrárnym, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.

22. Nad rámec uvedeného, dovolací súd konštatuje, že pokiaľ dovolateľ vo vzťahu k námietkam nesprávneho vysporiadania sa s námietkou absolútnej neplatnosti právneho úkonu dôvodí porušením práva na spravodlivý proces; má za to, že ohľadne uvedeného sa by sa mohlo jednať o námietku nesprávneho právneho posúdenia, ktoré ale nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. (viď R 24/2017), lebo takáto nesprávnosť nepredstavuje procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v tomto ustanovení.

23. Pokiaľ ide o odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. 3Odo/21/2002 (ZSP 77/2004) v otázke posudzovania platnosti právneho úkonu starostom obce bez toho, aby tomuto predchádzalo jeho schválenie obecným zastupiteľstvom, a teda námietka nesprávneho právneho posúdenia platnosti právneho úkonu - postúpenia pohľadávky z dôvodu, že s postúpením neudelil žalovaný súhlas, ktorému súhlasu predchádzalo jeho schválenie obecným zastupiteľstvom, dovolací súd v prvom rade poukazuje na ust. § 435 C. s. p., podľa ktorého v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

24. Predmetná námietka absencie schválenia súhlasu s postúpením pohľadávky obecným zastupiteľstvom, t. j. že došlo k nakladaniu s majetkom obce bez toho, aby na to dalo obecné zastupiteľstvo súhlas, je námietkou, ktorá v konaní nebola dovolateľom doposiaľ uplatnená. Predmetná námietka je prostriedkom procesného útoku žalobcu, ktorej účelom nie je preukázať včasnosť a ani prípustnosť dovolania, preto je v zmysle citovaného ust. novotou, ktorá je v dovolacom konaní nepripustná a preto na ňu dovolací súd neprihliadol. Pokiaľ dovolací súd na uvedenú námietku

neprihliadol (§ 435 C. s. p.), táto nemohla ani zakladať prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

25. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že žalobcom označené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Odo/21/2002, riešilo iný prípad absencie schválenia obecného zastupiteľstva, a to v prípade kedy toto schválenie sa obecným zastupiteľstvom osobitne vyžadovalo, a nie ako tomu je v predmetnom prípade, kedy sa osobitné schválenie obecným zastupiteľstvom nevyžadovalo. Obecné zastupiteľstvo v prejednávanej veci udelilo rámcový súhlas s nakladaním s finančnými prostriedkami obce, ktoré obec získala z úverov poskytnutých jej Slovenskou záručnou a rozvojovou bankou a. s., na projekt, ktorý bol realizovaný subdodávateľom dovolateľa, tzn. ako konštatoval žalovaný, všetky úkony starostu obce v mene obce smerujúce k naplneniu realizácie schváleného projektu, boli už len následkom schváleného úkonu nakladania s majetkom obce na základe uznesenia obecného zastupiteľstva bez toho, aby bolo potrebné schvaľovať aj ďalšie právne úkony obecným zastupiteľstvom. Pokiaľ dovolateľ pre prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. poukázal na rozhodnutie dovolacieho súdu, od ktorého sa mal odvolací súd odkloniť a toto sa danej problematiky netýkalo a riešilo inú právnu otázku, i keď príbuznej povahy, takýto poukaz na rozhodnutie dovolacieho súdu nespĺňa atribút pre posudzovanie prípustnosti dovolania s poukazom na toto konkrétne citované ustanovenie.

26. Nakoľko konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti, uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň prípustnosť dovolania nebola daná ani podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 451 ods. 2 k § 393 ods. 2 in fine C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.